

bethdelig Medsættelse i Stempelafgiften for dem. Denne er nemlig for Udlaan imod haandsaaet Pant sex Gange saa høi som for simple Gjælds-breve, og den Moderation, som man har foreslaaet opretholdt for alle disse Banker, er derfor den, at de for Udlaan imod haandsaaet Pant kun skulle betale Stempelafgift som for simple Gjældsbreve. Udvalget har imidlertid meent, at denne Stempelafgift burde opgives, og at de vedkommende Instituter burde beholde den Stempelfrihed, som nogle af dem i saa Henseende hidtil havde haft, da de vilde hemmes i deres Virksomhed ved at savne den. Dette er ligesom et finantzielt Spørgsmaal. Det gaaer naturligtvis ikke an at sige, at det er en Binding for Friheden i Omsætninger, at blive fri for at benytte Stempelpapir, thi fra dette Synspunkt vilde man meget let kunne blive enig om, at en hvilken som helst Stempelafgift er en Gene, og hvis det stod til dem, der repræsenterer den størst mulige Ugeneerthed i Omsætningsforholdene, maatte det konsekvent føre til, at al Stempelafgift maatte ophæves. Men Stempelafgiften er ved Siden deraf en meget vigtig Statsindtægt, og Rigsdagen staaer her ganske paa den samme Grundvold som Regjeringen, at den nemlig skal opretholdes, og det saaledes, at den giver et meget bethdeligt Udbytte. Jeg troer derfor ikke, at det gaaer an ved enhver enkelt Post at sige, at tilsammentaget giver den kun saa og saa Meget, og at Statens Vee og Vel ikke staaer og falder med den. Iøvrigt kan jeg paa den anden Side ikke negte, at efterat jeg har gjort det store Skridt, at betragte disse Udlaan imod haandsaaet Pant med Hensyn til Stempelafgiften som simple Gjældsbreve, har jeg for mit Vedkommende ikke nogen sær Betænkelse ved at gjøre det tilbagestaaende Skridt, at lade dem blive aldeles stempelfrie. Med Hensyn til Omsætningsforholdene indtræder der nemlig ikke her den ovenfor anførte Betænkelse, som ellers vilde gjøre sig gjældende, naar man seer hen til, at der paa en Maade skal være fri Konkurrence under lige Vilkaar mellem de forskjellige Bankinstituter ligeoverfor den borgerlige Kjørelse, der i saa Henseende udfolder sig, saa at de ikke blive stillede i Skygge derved, at de ikke kunne kæmpe under lige

Vilkaar, og at Laan mod haandsaaet Pant, paa Effekter, ikke udgjør nogen bethdelig Deel af den respectable Omsætning; denne Forretning er ganske væsentlig koncentreret i Bankerne, og det er ogsaa der, man maa ønske, at man i Reglen vil tye hen, da man ellers meget let kommer i gale Hænder ved at gaae udenfor samme. Jeg skal altsaa ikke have nogen Betænkelse ved at tiltræde det Endringsforslag, der i saa Henseende er stillet af Udvalget. Finantzielt har det ikke stort af betydning, det er kun henved 2,000 Rd., hvorefter der er Spørgsmaal. Det vil sees, at Regjeringens Forslag gaaer ud paa, at der for Fremtiden gives Ministeriet Bemyndigelse til at indbringe ganske de samme Friheder, som her ere specificerede, til andre Banker af lignende Natur. Jeg har allerede ved at forelægge Lovudkastet gjort opmærksom paa, at dette ikke gaaer ud paa at opretholde Bevillingsystemet; der er ikke Tale om in concreto at ville tilstaae nye Begunstigelser; Regjeringen vil kun unde andre de Rettigheder, der ansees at høre til Bankforretninger, og som i Loven ere definerede. Det er altsaa kun en Anvendelse af Loven, og naar man der, istedetfor at give en Definition paa, hvad der skal forstaaes ved Banker, blot har henviist til de bestaaende Banker, der alle omtrent ere baserede paa det samme Princip, saaledes, at deres Love tildeels ere ordlydende, og man kan forudsee, at de nye Instituter efter al Sandsynlighed ville slutte sig dertil, saa er Forholdet det, at man lader Administrationen anvende Loven, ikke saaledes, at den støtter sig til en Definition, der altid kan give Anledning til tvivlsom Fortolkning, men derimod i Henhold til en staaende Praxis med Hensyn til slige Indretninger, og man tilbøyer dem dernæst ikke de Rettigheder, som enhver af dem kunde have behov, men kun det bestemte Komplex af Rettigheder, som her ere opstillede, og kun opstillede, fordi man anseer dem for en nødvendig Betingelse, for at Instituter af denne Natur kunne bestaae og virke. De Banker, der horefter ville blive oprettede, ville saaledes kunne komme til at nyde godt af Lovens Bestemmelser, og der er derfor saameget mindre Grund til at gjøre den, om jeg saa maa sige, reent privatrettlige Opsættelse